

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 21 Αυγούστου 2018 με την εξής σύνθεση: Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πουλοπούλου Αγγελική Εισηγήτρια και Κουρή Σταυρούλα, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 12-7-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 656/13-7-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενου

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 2-7-2018 υπ' αρ. 637/2018 Απόφασης της Διοίκησης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την οικονομική προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου και πρώτου μειοδότη με την επωνυμία «...» (εφεξής «έτερος διαγωνιζόμενος») στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης που προκηρύχθηκε με την υπ' αρ. ... διακήρυξη ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΔΙΕΘΝΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΟΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ...» ΓΙΑ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΡΙΩΝ (3) ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ (CPV: 79713000-5), με εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία 300.000 ευρώ και κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει αποκλειστικά τιμής, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 2-11-2017 και δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 8-11-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... και στο ΕΣΗΔΗΣ την 10-12-2017 με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ. ..., ποσού 1.500 ευρώ), που πληρώθηκε μέσω εμβάσματος της Τραπέζης ALPHA BANK της 12-7-2018.

2. Επειδή, η κατατεθείσα την 12-7-2018 Προσφυγή στρέφεται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 2-7-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου κατ' έγκριση του οικείου πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού. Ο δε προσφεύγων υπέβαλε οικονομική προσφορά που κρίθηκε ως αποδεκτή, πλην όμως κατετάγη δεύτερη μετά από την ομοίως κριθείσα ως αποδεκτή του ως άνω οικονομικού φορέα ..., ο οποίος ανεδείχθη συνεπώς προσωρινός ανάδοχος, ενώ ο προσφεύγων αντίθετα επικαλείται ότι η προσφορά του ήταν μη νόμιμη. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων αιτιάται ότι η ως άνω οικονομική προσφορά του προσωρινού αναδόχου παραβιάζει το ελάχιστο νόμιμο κόστος, αφού ότι μη νομίμως ο προσωρινός ανάδοχος στον Πίνακα Ανάλυσης Οικονομικής Προσφοράς του αναφέρει κόστος για εισφορές υπέρ Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων αυτό των 126 ευρώ αντί του ορθού 140 ευρώ, επειδή εσφαλμένα πολλαπλασίασε τα 20,00 ευρώ ανά άτομο με 6,3 αντί 7 εργαζόμενους. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής αιτιάται ότι εσφαλμένα ο προσωρινός ανάδοχος κατά τον υπολογισμό Δώρου Πάσχα, Χριστουγέννων και Επιδόματος Αδείας των εργαζομένων δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των τακτικών αποδοχών μετά των προσαυξήσεων νυκτερινής απασχόλησης και απασχόλησης Κυριακών και Αργιών και επομένως, βάσει του ότι ρητά από τη διακήρυξη απαιτείται νυκτερινή απασχόληση και απασχόληση σε Κυριακές και Αργίες, η ανάλυση κόστους της προσφοράς του υπολείπεται του νομίμου εργοδοτικού κόστους.

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

3. Επειδή, η αναθέτουσα με τις από 23-7-2018 ενώπιον της ΑΕΠΠ Απόψεις της επικαλείται ότι η Απόφαση ΑΕΠΠ 60/2018 που επικαλείται ο προσφεύγων είναι μεταγενέστερη της υποβολής προσφορών στον προκείμενο διαγωνισμό και δεν έχει αναδρομική ισχύ, ενώ η διαφορά των 42 ευρώ που προκύπτει κατά τα 3 χρόνια της σύμβασης δεν θα μετέβαλε το πρόσωπο του προσωρινού αναδόχου, αφού αυτός θα εξακολουθούσε να είναι ο νυν ορισθείς, βάσει της οικονομικής προσφοράς του, η αύξηση της οποίας κατά 42 ευρώ και πάλι δεν θα μετέβαλε αυτόν ως πρώτο μειοδότη. Ως προς τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι ο προσφεύγων παραθέτει μόνο μέρος του υπολογισμού της οικονομικής προσφοράς του προσωρινού αναδόχου, ενώ στην πραγματικότητα, οι προσαυξήσεις υπολογίσθηκαν βάσει ωρομισθίου που περιλαμβάνει τα δώρα, επιδόματα και κόστος αντικατάστασης και άδεια αντικαταστάση και συνεπώς, η προσφορά του προσωρινού αναδόχου περιλαμβάνει τα νόμιμα και προβλεπόμενα δώρα και επιδόματα.

4. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία ανάθεσης σύμβασης γενικών υπηρεσιών, άνω των ορίων, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής, η οποία υπάγεται, βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης και δη του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, η Προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 2-7-2018 και χρόνος άσκησης της προσφυγής η 12-7-2018), ενώ νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων έχει καταρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής, αφού μετείχε στη διαδικασία με προσφορά που κρίθηκε αποδεκτή, πλην η οικονομική προσφορά του κατετάγη δεύτερη κατά σειρά κατόπιν αυτής του μειοδότη και προσωρινού αναδόχου, και συνεπώς προδήλως ευνοείται από τον αποκλεισμό του, αφού κατ' αποτέλεσμα αυτού θα καταστεί ο ίδιος πρώτος μειοδότης και συνεπώς προσωρινός ανάδοχος. Επομένως, η Προσφυγή πρέπει

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

5. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα (ad hoc Απόφαση ΑΕΠΠ 396/2018, σκ. 11). Ο προσωρινός ανάδοχος και έτερος διαγωνιζόμενος υπολόγισε το κόστος υπέρ ΕΛΠΚ ήτοι των 20 ευρώ κατ' άτομο για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης με βάση την απασχόληση 6,3 ατόμων, αντί 7 ατόμων που επικαλείται ο προσφεύγων. Η δε διαφορά που προκύπτει από τους δύο υπολογισμούς ανέρχεται σε $(7 \times 20 = 140$ ευρώ κατά τον προσφεύγοντα έναντι $6,3 \times 20 = 126$ ευρώ κατά τον έτερο διαγωνιζόμενο) 14 ευρώ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης και $(14 \times 3) = 42$ ευρώ για τη συνολική τριετή διάρκειά της. Ο λόγος όμως αυτός αλυσιτελώς καταρχήν προβάλλεται και τούτο διότι το ως άνω ποσό είναι εξαιρετικά μικρό για να οδηγήσει σε κρίση περί αδικαιολογήτως χαμηλού της προσφοράς. Εξάλλου, σε αντίθεση με όσα επικαλείται ο προσφεύγων το ελεγχόμενο ζήτημα δεν ανάγεται στο αν τα ακριβή ποσά που ανά κονδύλι δηλώνει μια προσφορά στην ανάλυσή της ταυτίζονται και μάλιστα στο απόλυτο ακέραιο με τα ακριβή ποσά που θα δαπανηθούν για κόστος απασχόλησης και εν γένει κόστος τήρησης της εργατικής νομοθεσίας, αλλά αν η εν όλω οικονομική προσφορά είναι επαρκής για την κάλυψη του παραπάνω κόστους μαζί με οιοδήποτε άλλο κόστος και καταλείποντας επιπλέον και κέρδος που δύναται να κριθεί ως εύλογο. Η περί του αντιθέτου κρίση θα είχε ως αποτέλεσμα εξάλλου τον αποκλεισμό προσφορών βάσει αποκλίσεων ορισμένων δεκαδικών ψηφίων ή ελαχίστων ευρώ, περίπτωση η οποία είναι ιδιαίτερα συχνή και ευχερώς προκύπτουσα, ακόμη και δια μη λήψεως υπόψη κάποιου επιμέρους δεκαδικού κατά τις συναθροίσεις επιμέρους κονδυλίων, καίτοι στο συνολικό ποσό τους οι προσφορές αυτές ενδέχεται να είναι αρκετά υψηλές ώστε να δύνανται να καλύψουν τις όποιες τέτοιου είδους ιδιαίτερα μικρές αποκλίσεις και δη με την αφαίρεση των οικείων μικροποσών από τα όποια λαμβανόμενα υπόψη κονδύλια κέρδους, το εύλογο ή μη των οποίων δεν είναι δυνατόν να μεταβληθεί από την αφαίρεση τόσο χαμηλών ποσών, κρίνεται δε σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων της σύμβασης και της πραγματικής δυνατότητας να αναληφθεί και να εξυπηρετηθεί, αποτελώντας εύλογη επιχειρηματική επιλογή με

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

το δηλούμενο ως επιδιωκόμενο κέρδος. Πολλώ δε μάλλον τα ως άνω ισχύουν δεδομένου ότι τα κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 δηλούμενα στοιχεία κόστους απασχόλησης κατά την κοινή πείρα δηλώνονται συχνά με βάση τα ελάχιστα δυνατά θεωρητικά δεδομένα, ως προς την ηλικία, την πείρα και την οικογενειακή κατάσταση των εργαζομένων και κατ' αποτέλεσμα είναι αμφίβολο εάν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα όπως αυτή θα διαμορφωθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης, η δε δήλωσή τους κατά την υποβολή της προσφοράς έχει την έννοια ότι η προσφορά δεν είναι τόσο χαμηλή ώστε να αποκλείεται κατά εύλογη κρίση ότι δύναται δι' αυτής να καλυφθεί το κόστος απασχόλησης και όχι ότι εξασφαλίζεται η αναθέτουσα ότι οπωσδήποτε θα καλυφθεί το κόστος αυτό, το οποίο εξάλλου υπόκειται σε πλήθος παραμέτρων, ακόμη και μεταβολές των οικείων νομικών καθεστώτων κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης. Συνεπώς, το ζήτημα περί του αν ιδιαίτερα μικρές αποκλίσεις ως προς τον υπολογισμό των διαφόρων κονδυλίων της συμμόρφωσης με την εργατική νομοθεσία κρίνεται ανά περίπτωση και πάντα σε σχέση και συνάρτηση με το συνολικό ποσό της οικονομικής προσφοράς και το τυχόν περιθώριο κέρδους που έχει συνυπολογιστεί σε αυτήν. Ούτως, η προκείμενη απόκλιση 14 ευρώ για την ετήσια διάρκεια και 42 ευρώ για το σύνολο της τριετούς διάρκειας της σύμβασης από μόνη της δεν είναι δυνατόν να επιφέρει το αδικαιολογήτως χαμηλό της οικονομικής προσφοράς και να συγκροτήσει λόγο μη πλήρωσης των εργοδοτικών υποχρεώσεων του έτερου διαγωνιζομένου, δεδομένου του υπολογισμού 415,00 ευρώ ως ετησίου κέρδους και τούτο αδιαφόρως αν αυτό το τελευταίο ποσό ενδέχεται να μην είναι ούτως ή άλλως εύλογο ως ποσό εργολαβικού κέρδους, θέμα που πάντως δεν επηρεάζεται από την αφαίρεση ή μη 42,00 ευρώ. Ασχέτως δε των παραπάνω, εν προκειμένω προκύπτει ότι ο έτερος διαγωνιζόμενος, όπως φαίνεται και από την ανάλυση οικονομικής προσφοράς που υπέβαλε, θα απασχολήσει προσωπικό που ισοδυναμεί με πλήρη χρόνο απασχόλησης 6,3 εργαζομένων. Τούτο δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε θα απασχολήσει 7 άτομα, εκ των οποίων τον ένα εργαζόμενο με μερική απασχόληση διάρκειας 30% επί του πλήρους ωραρίου, αλλά ότι δύναται να απασχολήσει οποιονδήποτε αριθμό προσωπικού, όμως ο εν τέλει χρόνος απασχόλησης θα ισοδυναμεί με την πλήρη, άνευ υπερωριών απασχόληση, που

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

αντιστοιχεί σε 6,3 φορές αυτήν του ενός εργαζομένου. Προφανώς, ο έτερος διαγωνιζόμενος υπολόγισε δε την οικονομική προσφορά του με τον τρόπο που οδηγεί στο χαμηλότερο δυνατό αποτέλεσμα κόστους, ήτοι με το δεδομένο ότι θα απασχολήσει τον ελάχιστο δυνατό αριθμό εργαζομένων με πλήρη εξάντληση όμως του πλήρους ωραρίου εργασίας τους, άνευ υπερωριών, δηλαδή 6 μισθωτούς εργαζόμενους και επιπλέον έναν ακόμη που κατά το 30% της πλήρους απασχόλησής του θα απασχολείται στο προκείμενο συμβατικό αντικείμενο. Τούτο όμως δεν σημαίνει πως άνευ ετέρου ο συγκεκριμένος εργαζόμενος θα παραμένει αδρανής κατά το λοιπό ωράριό του ή ότι δεν θα απασχολείται σε άλλα αντικείμενα του έτερου διαγωνιζομένου εκτός της συγκεκριμένης σύμβασης. Ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από την προσφορά του τελευταίου που αναφέρεται σε «ισοδύναμους» και όχι σε απόλυτο αριθμό εργαζομένων. Η δε εκ του προσφεύγοντος στρογγυλοποίηση του ισοδυνάμου αυτού αριθμού 6,3 σε 7 και η λήψη υπόψη του τελευταίου αυτού αριθμού ως εκείνου των απασχολουμένων που θα απασχοληθούν αποκλειστικά στο ως άνω έργο, ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και λανθασμένης εφαρμογής κοστολογικών κανόνων, ως και επί δημιουργικής ερμηνείας της οικονομικής προσφοράς του έτερου διαγωνιζομένου. Ο δε έτερος διαγωνιζόμενος υπολόγισε δε ως προς τους 6 εργαζόμενους την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ στο ακέραιο, για τον δε έβδομο εκτέλεσε επιμερισμό της πάγιας εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ κατά το μέρος του χρόνου του πλήρους ωραρίου για το οποίο θα απασχοληθεί στην προκείμενη σύμβαση, εξάγοντας έτσι αναλογία 30% επί της εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ που αντιστοιχεί στη συγκεκριμένη σύμβαση, ενώ κατά το λοιπό 70% της δύναται να επιμεριστεί κοστολογικά στο έτερο ή τα περισσότερα διαφορετικά αντικείμενα στα οποία θα απασχολείται κατά το υπόλοιπο του πλήρους ωραρίου του. Υπό αντίθετη εκδοχή εξάλλου, δεν θα ήταν δυνατό να υπολογιστεί ούτε διοικητικό κόστος που αντιστοιχεί στην εκάστοτε προκείμενη σύμβαση, ενώ δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ούτε για τον υπολογισμό των λοιπών πηγών εργοδοτικού κόστους, όπως επί παραδείγματι για το κόστος αναπλήρωσης του εργαζομένου κατά την περίοδο αδείας, ότι οι εργαζόμενοι που θα απασχοληθούν για τη σύμβαση και την κάλυψη των ωρών και ημερών που αφορούν αυτήν είναι δυνατόν να απασχοληθούν και σε άλλα αντικείμενα

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

και ως εκ τούτου, όποτε προέκυπτε ισοδύναμη απασχόληση πλήρους ωραρίου εκφραζόμενη σε μη ακέραιο αριθμό (όπως συμβαίνει και στην προσφορά του προσφεύγοντος) θα έπρεπε να υπολαμβάνεται ότι θα απασχοληθεί είτε ο ακέραιος αριθμός εργαζομένων με επιπλέον υπερωριακή απασχόληση είτε ένας επιπλέον εργαζόμενος με μερική απασχόληση αποκλειστικώς επί του εκάστοτε συγκεκριμένου έργου με κάθε όμως δικαίωμα ως προς άδειες και επιδόματα, ενώ επιπλέον θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη πρόσληψη και απασχόληση νέου επιπλέον εργαζομένου για κάθε περίπτωση αναπλήρωσης λόγω αδείας, αλλά και περαιτέρω εργαζόμενου για κάθε αναλογούσα ημέρα αδείας του εργαζόμενου αναπλήρωσης, με κάθε εξάλλου αύξηση και του διοικητικού κόστους της σύμβασης, πλην του κόστους απασχόλησης, αποδοχών και ασφάλισης και με τον τελικό υπολογισμό συνολικού πραγματικού κόστους της όλης σύμβασης να καθίσταται ιδιαίτερος προβληματικός και ανέφικτος. Πλην όμως, οποτεδήποτε η απασχόληση υπολογίζεται ως μη ακέραιο δεκαδικό ισοδύναμο πλήρως απασχολουμένων, εάν η οικονομική προσφορά δεν ορίζει διαφορετικά ή αν αυτό δεν είναι, βάσει του αντικειμένου της σύμβασης, τεχνικά εφικτό, εξυπακούεται πως το δεκαδικό υπόλοιπο θα αντιστοιχεί σε εργαζόμενους που απασχολούνται και σε άλλες δραστηριότητες της επιχείρησης. Αλυσιτελώς δε προβάλλει ο προσφεύγων την Απόφαση ΑΕΠΠ 60/2018 ως και ότι είναι δεδομένο ότι θα απασχοληθούν στο έργο εργαζόμενοι τον Αύγουστο και η εν λόγω εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ πρέπει να ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος, δηλαδή στον πραγματικό αριθμό εργαζομένων που θα απασχοληθούν. Και τούτο διότι όντως η εν λόγω εισφορά, όπως και κάθε άλλη πηγή εργοδοτικού, ασφαλιστικού ή διοικητικού κόστους θα πρέπει να ανταποκρίνεται μεν στο πραγματικό κόστος απασχόλησης και εκτέλεσης της προκείμενης σύμβασης, πλην όμως καθ' ο μέρος αυτό αφορά την προκείμενη σύμβαση, αφού το ζητούμενο δια του ελέγχου περί του ευλόγου και της νομιμότητας της οικονομικής προσφοράς είναι ακριβώς αν αυτή καθαυτή είναι επαρκής για την κάλυψη κάθε κόστους που θα δημιουργήσει ή αυξήσει ειδικώς και συγκεκριμένα η προκείμενη σύμβαση. Το δε γεγονός ότι η ως άνω υπέρ ΕΛΠΚ εισφορά καταβάλλεται στο ακέραιο ήτοι 20 ευρώ, ακόμη και αν ο έβδομος εργαζόμενος απασχοληθεί για οποιονδήποτε χρόνο εντός του

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

Αυγούστου, αφού κατά τα οριζόμενα στην Εγκύκλιο Ι.Κ.Α. αρ. 63/24.10.2013 («Διευκρινιστικές οδηγίες για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς για τον Ειδικό Λογαριασμό Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.) που αποτελεί πόρο του Ενιαίου Λογαριασμού για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών του Ο.Α.Ε.Δ.») και συγκεκριμένα, στο Κεφάλαιο 2 αυτής («ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ - ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ») ορίζεται ότι «*[...]* Επίσης, η εν λόγω εργοδοτική εισφορά αφορά όσους εργαζόμενους απασχολήθηκαν με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου και μισθοδοτήθηκαν κατά το μήνα Αύγουστο, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή μηνιαίας απασχόλησής τους», δεν σημαίνει ούτε ότι αν ο συγκεκριμένος εργαζόμενος απασχοληθεί σε περισσότερα έργα, θα πρέπει να καταβάλλεται η εισφορά τόσες φορές όσες και οι οικείες επιμέρους απασχολήσεις του στο πλαίσιο του κανονικού ωραρίου του με τον προσφεύγοντα ούτε ότι δεν θα απασχοληθεί κατά το λοιπό ωράριό του σε άλλο, άσχετο με το συβατικό αντικείμενο έργο και ότι επομένως στο σύνολό του το ποσό της εισφοράς αυτής πρέπει να επιρριφθεί ως κόστος στο συγκεκριμένο έργο, ενώ εξάλλου ούτε η οικονομική προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου ήταν τυχόν ασαφής ή κατέλειπε περιθώριο να θεωρηθεί ότι η απασχόλησή του θα αφιερωθεί αποκλειστικά στη συγκεκριμένη σύμβαση. Εξάλλου, η ως άνω επιβάρυνση εφαρμόζεται μία φορά ανά σχέση εργοδότη-εργαζομένου με απασχόληση τον Αύγουστο, δηλαδή καταβάλλεται μεν στο ακέραιο πλην άπαξ από κάθε εργοδότη για κάθε εργαζόμενο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ο εργοδότης θα καταβάλλει αυτοτελώς την εισφορά αυτήν ανά κάθε διαφορετική εργασία και απασχόληση παρέχει ο εργαζόμενος. Η δε έννοια της ως άνω εγκυκλίου, που τυγχάνει όλως εσφαλμένης και μη λογικής ερμηνείας από τον προσφεύγοντα, αντίθετα στο σαφές γράμμα της, είναι ότι ακόμη και αν ο εργαζόμενος απασχοληθεί από τον εργοδότη για ελάχιστο διάστημα εντός του Αυγούστου και πάλι η εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ καταβάλλεται στο ακέραιο ήτοι 20 ευρώ, χωρίς να επιμερίζεται αναλόγως των εν γένει ωρών απασχόλησης του εργαζομένου στον εργοδότη (δηλαδή αν ο μισθωτός απασχοληθεί είτε για 1 ώρα εντός του Αυγούστου είτε για το πλήρες 40ωρο ανά εβδομάδα και πάλι θα καταβληθούν ούτως ή άλλως 20 ευρώ, χωρίς να έχει οιαδήποτε σημασία σε ποιες εργασίες απασχολήθηκε). Τούτο όμως είναι

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

όλως διαφορετικό από την εσφαλμένη συναγωγή ότι για κάθε επιμέρους εργασία που συγκροτεί την απασχόληση αυτή, ήτοι είτε της 1 ώρας εντός του μήνα είτε των 40 ωρών ανά εβδομάδα, θα καταβάλλεται από μία φορά στο ακέραιο η εισφορά των 20 ευρώ ανά επιμέρους εργασία (πράγμα που θα σήμαινε ότι αν τυχόν ο απασχοληθείς τον Αύγουστο εργαζόμενος κατά τις 40 ώρες του εβδομαδιαίου ωραρίου του, κατανέμει τον χρόνο απασχόλησης σε 10 διαφορετικά έργα κατά 4 ώρες ανά εβδομάδα, ο εργοδότης δεν θα καταβάλει $20 \times 10 = 200$ ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, αλλά ούτως ή άλλως 20 ευρώ). Εν προκειμένω όμως, ο έτερος διαγωνιζόμενος δεν υπολόγισε μειωμένο τυχόν ποσό τέτοιας εισφοράς επί τη τυχόν βάσει ότι θα απασχολεί, εν γένει, τον εργαζόμενο λιγότερες ώρες από το πλήρες ωράριο (δηλαδή ότι θα τον απασχολεί με μερική απασχόληση $30\% \times 8 = 2,4$ ωρών ημερησίως), αλλά επειδή υπέλαβε ότι θα τον απασχολεί επί του συγκεκριμένου έργου επί μέρος του πλήρους ωραρίου και ως προς το λοιπό ωράριό του θα τον απασχολεί σε λοιπά έργα (δηλαδή θα τον απασχολεί, όπως αναφέρει, επί πενθήμερο και καθημερινώς 8ωρο, εκ των οποίων 8 ωρών οι 2,4 θα παρέχονται στο προκείμενο έργο και οι άλλες 5,6 ώρες σε άλλα έργα, επί των οποίων θα λάβει χώρα αντίστοιχος κοστολογικός επιμερισμός, ήτοι $0,7 \times 20 = 14$ ευρώ επί της ΕΛΠΚ). Σε κάθε περίπτωση, εν τέλει ο έτερος διαγωνιζόμενος ούτως ή άλλως θα καταβάλει 20 ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, απλώς τα 14 θα επιμερισθούν στο έτερο και άσχετο με την προκείμενη διαδικασία σύμβαση. Περαιτέρω, κατά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, ο οποίος αγνοεί το ότι ο υπολογισμός λαμβάνει χώρα με βάση το ισοδύναμο σε πλήρη απασχόληση και όχι με βάση το δεδομένο απασχόλησης ενός εργαζομένου ανά κάθε δεκαδικό που υπερβαίνει το ακέραιο του ισοδυναμίου, θα έπρεπε να υπολογίζεται η ως άνω εισφορά και δη στο ακέραιο και υπέρ του προσωπικού αναπλήρωσης κατά τον χρόνο αδείας των απασχολουμένων, πράγμα που όμως ούτε ο ίδιος ούτε οποιοσδήποτε άλλος προσφέρων λαμβάνει υπόψη στην προσφορά του στην προκείμενη διαδικασία (και ορθώς δεν λαμβάνεται υπόψη). Εν προκειμένω, ο έτερος διαγωνιζόμενος, όπως κατέστη σαφές και από την προσφορά του, όπου αναφέρθηκε σε ισοδύναμο πλήρους απασχόλησης, χωρίς αυτή να δύναται να ερμηνευθεί και να μεταβληθεί ως προς το νόημά της προς τον σκοπό του αποκλεισμού του, απλώς υπέλαβε ότι κατά

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

το υπόλοιπο 70% της πλήρους απασχόλησής του ο ως άνω έβδομος εργαζόμενος, για τον οποίο θα καταβάλει ούτως ή άλλως 20 ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, θα απασχοληθεί σε έτερα εργασιακά αντικείμενα της επιχείρησης και ως εκ τούτου δια του ως άνω επιμερισμού, έλαβε υπόψη του στην οικονομική προσφορά του μόνο το μέρος του εργοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην απασχόληση του εργαζομένου στην προκείμενη σύμβαση και κατά το οποίο η ανάληψη του οικείου αντικειμένου θα αυξήσει το εργοδοτικό του κόστος. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της προσφυγής είναι εκτός των άλλων απορριπτέος και ως αβάσιμος, ασχέτως των ισχυρισμών της αναθέτουσας.

6. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της Προσφυγής προκύπτουν τα εξής. Καταρχάς (Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018), (βλ. και Σημείωση με Παραδείγματα Υπολογισμού, ΣΣΝ 1999, σελ. 280-282 και Γ. Λεβέντης, ΔΕΝ 1993, σελ. 1281, Α. Καρδαράς, ΕΕΔ 1994, σελ. 68 ως και εκεί νομολογία), για τον υπολογισμό του ποσού των Δώρων, σύμφωνα και με την ΥΑ 19040/1981 λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος αμοιβής των μισθωτών δηλαδή αν αμείβονται με ημερομίσθιο ή με μισθό. Η χρονική περίοδος που υπολογίζεται το Δώρο Χριστουγέννων αρχίζει από την 1η Μαΐου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Έτσι, οι εργαζόμενοι που η σχέση εργασίας τους με τον εργοδότη είχε διάρκεια χωρίς διακοπή όλη τη χρονική περίοδο που αναφέραμε δηλαδή από 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου κάθε έτους, δικαιούνται ολόκληρο το Δώρο που είναι ίσο με ένα (1) μηνιαίο μισθό για τους αμειβόμενους με μισθό και με 25 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο. Όσοι όμως από τους παραπάνω μισθωτούς, που η σχέση τους με τον εργοδότη δεν διήρκησε ολόκληρο το χρονικό διάστημα (από 1/5 έως και 31/12), δικαιούνται να λάβουν τμήμα του δώρου ανάλογο με τη χρονική διάρκεια της εργασιακής τους σχέσης. Σε αυτή τη περίπτωση το δώρο Χριστουγέννων υπολογίζεται ως 2/25 του μηνιαίου μισθού ή 2 ημερομίσθια (αναλόγως συστήματος αμοιβής) Οι δε μισθωτοί που εργάστηκαν χρονικό διάστημα μικρότερο των 19ημέρων δικαιούνται ανάλογο κλάσμα του δώρου. Εκτός από την περίπτωση που η εργασία παρασχέθηκε χωρίς διακοπή όλο το διάστημα από την 1η Μαΐου έως την 31η Δεκεμβρίου, στο διάστημα αυτό συνυπολογίζονται και όλες οι ημέρες

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

που οι εργαζόμενοι απουσιάζουν νόμιμα από την εργασία τους (πχ με ετήσια άδεια, με άδεια μητρότητας, με σπουδαστική άδεια). Ειδικά ως προς την απουσία των εργαζομένων λόγω ασθένειας, στο διάστημα υπολογισμού του δώρου Χριστουγέννων συνυπολογίζονται τα «τριήμερα ασθενείας», δηλαδή ο χρόνος απουσίας κατά τον οποίο δεν καταβάλλεται επίδομα ασθενείας,, ενώ αφαιρούνται τα διαστήματα που καταβάλλεται από τον ασφαλιστικό φορέα επίδομα ασθενείας. Βάση για τον υπολογισμό του δώρου αποτελούν οι αποδοχές που πραγματικά καταβάλλονται στους μισθωτούς κατά την 10η Δεκεμβρίου. Σε περίπτωση που η εργασιακή σχέση έχει λυθεί πριν από τις παραπάνω ημερομηνίες το δώρο Χριστουγέννων υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που καταβάλλονταν την ημέρα που λύθηκε η εργασιακή σχέση. Ως καταβαλλόμενος μισθός ή ημερομίσθιο νοείται το σύνολο των τακτικών αποδοχών. Στη έννοια των τακτικών αποδοχών περιλαμβάνονται ο μισθός ή το ημερομίσθιο, καθώς και κάθε άλλη παροχή (είτε σε χρήμα είτε σε είδος, όπως τροφή, κατοικία κλπ.) εφόσον καταβάλλεται από τον εργοδότη σαν αντάλλαγμα της παρεχόμενης από τον μισθωτό εργασίας, τακτικά κάθε μήνα, ή κατ' επανάληψη, περιοδικά, κατά ορισμένα διαστήματα του χρόνου. Στην έννοια των τακτικών αποδοχών, σύμφωνα με παγία νομολογία των δικαστηρίων εντάσσεται και το επίδομα αδείας. Για τον υπολογισμό στο δώρο της αναλογίας του επιδόματος αδείας πολλαπλασιάζεται το συνολικό ποσό του δώρου που δικαιούται ο μισθωτός επί τον συντελεστή 0,04167. Περαιτέρω, όλοι οι μισθωτοί που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου δικαιούνται να λάβουν από τον εργοδότη τους «Δώρο Πάσχα». Για τον υπολογισμό του ποσού του Δώρου Πάσχα λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος αμοιβής των μισθωτών, δηλαδή αν αμείβονται με ημερομίσθιο ή με μισθό. Η χρονική περίοδος που υπολογίζεται το Δώρο αρχίζει από την 1 Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου κάθε έτους. Συνεπώς, αν η σχέση εργασίας διήρκεσε ολόκληρο το ανωτέρω χρονικό διάστημα δικαιούται να λάβει μισό μηνιαίο μισθό αν αμείβεται με μισθό και 15 ημερομίσθια αν αμείβεται με ημερομίσθιο. Σε περίπτωση όμως που η σχέση εργασίας κάποιου μισθωτού με τον εργοδότη του δεν είχε διάρκεια ολόκληρο το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα δικαιούται να λάβει αναλογία Δώρου η οποία υπολογίζεται ως εξής.

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

Προκειμένου για αμειβόμενο με μισθό, ποσό ίσο με 1/15 του μισού μηνιαίου μισθού ή ένα ημερομίσθιο για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο, για κάθε 8 (οκτώ) ημερολογιακές ημέρες, διάρκειας σχέσης εργασίας. Σε περίπτωση που η σχέση εργασίας διαρκέσει λιγότερο από οκτώ ημέρες δικαιούται ανάλογο κλάσμα για Δώρο Πάσχα. Το Δώρο Πάσχα καταβάλλεται την Μεγάλη Τετάρτη, ενώ ο εργοδότης μπορεί να καταβάλλει το δώρο και νωρίτερα από την παραπάνω ημερομηνία. Για Το Δώρο Πάσχα παρακρατούνται εισφορές υπέρ του ΙΚΑ και Φόρου Μισθωτών Υπηρεσιών. Το Δώρο Πάσχα σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να καταβληθεί σε είδος, αλλά μόνο σε χρήμα. Λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του Δώρου Πάσχα ο χρόνος υποχρεωτικής αποχής από την εργασία των γυναικών πριν και μετά τον τοκετό, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εργαζόμενος σπουδαστής έλαβε σπουδαστική άδεια προκειμένου να συμμετάσχει σε εξετάσεις, ο χρόνος άδειας λουτροθεραπείας, εφόσον υπάρχει γνωμάτευση από ασφαλιστικό οργανισμό. Αν ο μισθωτός ασθένησε κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα θα αφαιρεθούν μόνο οι ημέρες που έλαβε επίδομα ασθενείας από τον ασφαλιστικό φορέα. Δεν υπολογίζονται οι μέρες κατά τις οποίες ο μισθωτός απείχε από την εργασία του αδικαιολόγητα ή λόγω άδειας χωρίς αποδοχές. Βάση του υπολογισμού του Δώρου Πάσχα αποτελούν οι αποδοχές που πραγματικά καταβάλλονται στους μισθωτούς και γενικότερα οι τακτικές αποδοχές, εφόσον αυτές είναι ίσες ή ανώτερες των νομίμων. Σε περίπτωση που η εργασιακή σχέση έχει λυθεί πριν από την παραπάνω ημερομηνία το Δώρο Πάσχα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που καταβάλλονταν την ημέρα που λύθηκε η εργασιακή σχέση. Στη έννοια των τακτικών αποδοχών περιλαμβάνονται ο μισθός ή το ημερομίσθιο, καθώς και κάθε άλλη παροχή (είτε σε χρήμα είτε σε είδος, όπως υπερεργασία, νόμιμη υπερωρία, επίδομα αδείας, επίδομα ισολογισμού, επιδόματα για τροφή, κατοικία, κτλ) εφ' όσον καταβάλλεται από τον εργοδότη σαν αντάλλαγμα της παρεχόμενης από τον μισθωτό εργασίας, τακτικά κάθε μήνα, ή κατ' επανάληψη περιοδικά σε ορισμένα διαστήματα του χρόνου. Στις τακτικές αποδοχές συνυπολογίζεται και το επίδομα αδείας. Συνεπώς ο μισθωτός θα λάβει το Δώρο Πάσχα προσαυξημένο με τον συντελεστή αδείας ο οποίος ανέρχεται σε 0,04167. Το δε επίδομα αδείας

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

ισούται με τις αποδοχές αδείας, περιορίζεται όμως στο μισό μηνιαίο μισθό για τούς αμειβομένους με μισθό και στα 13 ημερομίσθια για τούς αμειβομένους με ημερομίσθιο (άρθρο 3 παρ. 16 του Ν. 4504/66, ΔΕΝ 1966 σ. 274). Εξάλλου (ΑΠ Β1 Πολ. 40/2017) κατά τον υπολογισμό των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, του επιδόματος αδείας και των αποδοχών αδείας πρέπει να ληφθούν υπ' όψη και οι πρόσθετες αμοιβές (βλ. και ΟΛΑΠ 16/2011), τις οποίες σταθερά λάμβανε εργαζόμενος για την παροχή υπερεργασίας, εργασίας κατά τη νύκτα και εργασίας κατά τις Κυριακές ή αργίες στο σύνολό τους (ήτοι, στον ετήσιο μέσο όρο αυτών με διαίρεση δια 12, αφού είναι αδιάφορο το αν για κάποιο μήνα οι πρόσθετες αμοιβές ήσαν λιγότερες ή και μηδενικές, χωρίς, πάντως, να διακόπτεται η σταθερότητά τους).

7. Επειδή, κατά το άρ. 24 παρ. 24.3 και 24.4 της διακήρυξης και συμφώνως με το άρ. 68 Ν. 3863/2010 προβλέπεται ότι *“24.3. Οι συμμετέχουσες εταιρείες παροχής υπηρεσιών στατικής φύλαξης (εργολάβοι), επί ποινή αποκλεισμού, υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. 24.4. Στην προσφορά τους, οι συμμετέχοντες, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. Επίσης πρέπει να περιλαμβάνουν την ανάλυση του ύψους του ετήσιου συνόλου μικτών αποδοχών (συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως υπηρεσιών, των αναλώσιμων του εργολαβικού κόστους και του ΦΠΑ), σύμφωνα με τις ημέρες, και τις ώρες εργασίας του προσωπικού που απασχολείται στη ΡΑΕ, που ορίζονται στην ισχύουσα συλλογική σύμβαση εργασίας, στην οποία θα υπάγονται οι εργαζόμενοι. Επισημαίνεται ότι προκειμένου να υπολογιστεί το ελάχιστο*

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

εργοδοτικό κόστος, οι αποδοχές των εργαζομένων θα πρέπει να υπολογιστούν με βάση τα προβλεπόμενα από τη κείμενη νομοθεσία για εργαζόμενο με προϋπηρεσία τουλάχιστον τριετία (πάνω από τρία έτη) στις υπηρεσίες φύλαξης και ηλικίας άνω των 25 ετών Τα ανωτέρω στοιχεία, επί ποινή αποκλεισμού, εξειδικεύονται σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους.”. Άρα, θα πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να υπολογισθεί και να δηλωθεί στην οικονομική προσφορά μεταξύ άλλων η ανάλυση κόστους απασχόλησης και εργοδοτικών εισφορών συνολικά, δηλαδή στο σύνολο της τριετίας του φυσικού αντικείμενου όσο και το συνολικό κόστος μикτών αποδοχών ανά έτος. Περαιτέρω, κατά το Παράρτημα II ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ-ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ, Κεφ. 2 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ προβλέπεται ότι “Το έργο του αναδόχου της παρούσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα: Το αντικείμενο της στατικής φύλαξης είναι: η στελέχωση και ο έλεγχος όλων των σημείων πρόσβασης στους χώρους των γραφείων, · η αναφορά όλων των σχετικών με την ασφάλεια συμβάντων και γεγονότων και · η παροχή βοήθειας σε, σχετικά με την ασφάλεια, έκτακτα συμβάντα και γεγονότα. Οι περίοδοι φύλαξης έχουν ως εξής: 24ώρη φύλαξη ανά βάρδια, με παρουσία δύο φυλάκων από τις 08.00 έως 20.00 και ενός φύλακα από τις 20.00 έως τις 08.00, για όλες τις μέρες του χρόνου, συμπεριλαμβανομένων Σαββατοκύριακων και αργιών. Οι προς φύλαξη χώροι είναι συνολικά 7.600 τ.μ, και αναλύονται ως εξής: Δύο (2) υπόγεια (γκαραζ, αποθήκες, μηχανοστάσια κλιμακοστάσια), Συνολική επιφάνεια: 2.100 τ.μ., περίπου. Ισόγειο: Ένα (1) θυρωρείο, και Επτά (7) όροφοι, γραφεία και αίθουσες, Σύνολο ωφέλιμης επιφάνειας 5.500 τ.μ., περίπου.”. Άρα, ο ανάδοχος θα προσφέρει τις υπηρεσίες του 24ώρως, με 2 φύλακες συγχρόνως απασχολούμενους κατά τις 12 ώρες μεταξύ 8.00-20.00 και με 1 φύλακα κατά τις 12 ώρες μεταξύ 20.00-8.00 και τα παραπάνω αδιακρίτως επί επταήμερου και συμπεριλαμβανομένου κάθε Σαββάτου, Κυριακής και αργίας, ήτοι στο σύνολο των ημερών του έτους. [15]Σημειωτέον, ότι νυκτερινές ώρες για τον υπολογισμό των οικείων προσαυξήσεων είναι οι 8 ώρες μεταξύ 22.00-06.00. Άρα, κατά κάθε ημέρα, ο ανάδοχος θα απασχολεί 2 εργαζόμενους για 12 ώρες μη νυκτερινής εργασίας, άρα συνολικά θα απασχολεί προσωπικό για (2X12=) 24 ώρες μη νυκτερινής εργασίας και θα απασχολεί 1 εργαζόμενο για 4 ώρες, ήτοι 20.00-

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

22.00 και 06.00-08.00, μη νυκτερινής εργασίας, άρα συνολικά θα απασχολεί προσωπικό για $(24+4=)$ 28 ώρες μη νυκτερινής εργασίας και 8 ώρες (1 εργαζόμενος μεταξύ 22.00-06.00) νυκτερινής εργασίας προσαυξανόμενες ως προς το καταβλητέο ωρομίσθιο κατά 25% (και συνολικά 36 ώρες εργασίας ανά ημέρα, ήτοι $2 \times 12 + 12$). Συνεπώς, οι προσφέροντες όφειλαν να υπολογίσουν την οικονομική προσφορά τους ως προς τις νόμιμες αποδοχές των απασχολουμένων, επί των οποίων περαιτέρω θα υπολογισθούν και οι ασφαλιστικές εισφορές ως εξής. Πρώτα, όφειλαν να υπολογίσουν την αναλογία των ωρών στις οποίες αντιστοιχεί το συμβατικό αντικείμενο ανά εβδομάδα σε ισοδύναμο πλήρως απασχολουμένων άνευ υπερωριών εργαζομένων (εν προκειμένω και κατά την οικονομική προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου 6,3, συμφωνεί δε και η προσφορά του προσφεύγοντος). Μετά, να υπολογίσουν τις προσαυξήσεις, ήτοι το καταβλητέο πέραν του βασικού ωρομισθίου ποσό ανά ώρα απασχόλησης νυκτερινή ή πρωινή Κυριακής ή αργίας ή νυκτερινή Κυριακής και αργίας, κατόπιν να αθροίσουν το σύνολο των προσαυξήσεων αυτών και να το διαιρέσουν δια του αναλογούντος αριθμού εργαζομένων πλήρους απασχολήσεως άνευ υπερωριών και περαιτέρω το πηλίκο αυτό δια του 12, ώστε να προκύψει η άνα μήνα απασχόλησης αντιστοιχία προσαυξήσεων, η οποία θα προσαυξήσει ούτως τις τακτικές αποδοχές επί εκάστου αναλογούντος εργαζομένου, δεδομένου ότι κατά τα ανωτέρω, η απασχόληση νύκτα και επί Κυριακών και αργιών δεν θα είναι εξαιρετική, αλλά διαρκής και τακτική (ΑΠ 40/2017). Στη συνέχεια, όφειλαν να υπολογίσουν το σύνολο 12 μηνιαίων τακτικών αποδοχών ανά εργαζόμενο, δηλαδή να προσθέσουν στον βασικό μισθό το αναλογούν ποσό ανά μήνα προσαυξήσεων δια του 12. Σε αυτό να προσθέσουν το ανά εργαζόμενο Δώρο Χριστουγέννων και Πάσχα, ως και επίδομα αδείας (οι αποδοχές αδείας, που εν προκειμένω συνιστούν τον 1 εκ των 12 μηνιαίων μισθών αφού κατά την προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου προκύπτει διάρκεια αδείας ίση με το 1/12 του έτους, υπολογίστηκαν ήδη στις 12 μηνιαίες τακτικές και όχι βασικές αποδοχές), ποσά τα οποία όμως θα υπολογίζονταν επί της βάσεως των τακτικών αποδοχών και όχι του καταρχήν μισθού μόνο, αλλά του αθροίσματος μηνιαίου μισθού και αναλογουσών ανά μήνα προσαυξήσεων κατά τα παραπάνω. Στη συνέχεια και

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

αφού αθροίσουν τις 12 μηνιαίες αποδοχές με τα δώρα και το επίδομα αδείας, όφειλαν να προσθέσουν το κόστος, ήτοι μισθό, δώρα και επίδομα αδείας αντικαταστάτη και εν τέλει να υπολογίσουν και κόστος απασχόλησης αντικαταστάτη του αντικαταστάτη κατά την αναλογούσα άδεια του τελευταίου επί των ημερών, στις οποίες αναλογεί η αναπλήρωση του βασικού εργαζόμενου. Το συνολικό παραπάνω άθροισμα που περιγράφηκε αναλυτικά, συγκροτεί το μετά προσαυξήσεων και προ εργοδοτικών εισφορών, κόστος απασχόλησης ανά ισοδύναμο εργαζόμενο και θα έπρεπε να πολλαπλασιαστεί με τους αναλογούντες ισοδύναμους εργαζομένους, το δε γινόμενο να προστεθεί στο σύνολο των προσαυξήσεων, ώστε να προκύψει το συνολικό προ εισφορών κόστος απασχόλησης. Επί του τελευταίου αυτού ποσού θα υπολογιστούν με τον πολλαπλασιασμό επί 25,06% οι αναλογούσες εργοδοτικές εισφορές, το άθροισμα των οποίων με το συνολικό προ εισφορών κόστος απασχόλησης συγκροτεί το συνολικό κόστος απασχόλησης. Σημειωτέον, ότι ουδόλως το αποτέλεσμα επηρεάζεται από τον υπολογισμό των εισφορών επί του κόστους απασχόλησης προ προσαυξήσεων και επί των προσαυξήσεων ξεχωριστά και στη συνέχεια την πρόσθεση των δύο γινομένων. Απλώς, σε αυτήν την περίπτωση προκύπτουν περιττοί υπολογισμοί αφού το ζητούμενο είναι οι εισφορές ανά έτος, οι οποίες μπορούν να υπολογισθούν με το ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα επί του συνολικού κόστους μετά προσαυξήσεων απασχόλησης (οπότε και εφαρμόζεται ένας απλός πολλαπλασιασμός επί ενός αθροίσματος, αντί δύο πολλαπλασιασμών και δύο προσθέσεων). Ούτε υπήρχε ανάγκη διατήρησης των προσαυξήσεων ως απομονωμένο κονδύλι προς προσθήκη στις λοιπές αποδοχές, όπως έπραξε ο προσωρινός ανάδοχος καθιστώντας τον υπολογισμό περίπλοκο μεν, όχι όμως μη νόμιμο άνευ ετέρου δε, αλλά αντίθετα οι προσαυξήσεις αφού υπολογισθούν ανά έτος και συνολικά σε επίπεδο σύμβασης, διαιρούμενες δια του 6,3 (αριθμού ισοδύναμων εργαζομένων) και εν συνεχεία δια του 12, θα κατέληγαν στο ποσό στο οποίο προσαυξάνονται οι βασικές αποδοχές, ώστε να ισούνται με τις τακτικές, ήτοι αυτές που ενσωματώνουν βασικές αποδοχές και προσαυξήσεις (άρα, επιμεριζόμενο το κόστος προσαυξήσεων ανά μήνα και εργαζόμενο, προσαυξάνει τις υπολογιζόμενες μηνιαίες αποδοχές, με αποτέλεσμα να λαμβάνονται υπόψη

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

απευθείας και ορθά, οι τακτικές ανά μήνα και κατά μέσο όρο, βλ. ΑΠ 40/2017, αποδοχές, όπως αντιστοίχως έπραξε ο προσφεύγων στη δική του ανάλυση οικονομικής προσφοράς, το παράδειγμα ενσωμάτωσης εκ της οποίας των προσαυξήσεων στις μηνιαίες αποδοχές ως βάση των περαιτέρω υπολογισμών, ακολουθείται κατά την προκείμενη μέθοδο εξαγωγής κόστους, που ακολουθείται στην παρούσα Απόφαση). Τα παραπάνω θα έπρεπε να επαναληφθούν ξεχωριστά κατά τον υπολογισμό κόστους για κάθε ένα από τα 3 έτη της σύμβασης, ήτοι 2018, 2019 και 2020 (έστω και χωρίς παράθεση της ανάλυσης) και τούτο διότι, έστω και σε μικρό βαθμό, μεταβάλλεται ο ανά έτος συνολικός αριθμός ημερών απασχόλησης και επιμέρους μη αργιών και Κυριακών και Κυριακών και αργιών και συνεπώς αλλάζει τόσο το σύνολο των ανά έτος προσαυξήσεων, όσο και το ακριβές ποσό Δώρων και επιδόματος αδείας, διότι αυτό υπολογίζεται επί των τακτικών αποδοχών, άρα και επί της αναλογίας των προσαυξήσεων δια του 12. Βέβαια, τονίζεται ότι ανεξαρτήτως ειδικότερης μεθόδου υπολογισμού, το ζητούμενο είναι η τελική εξαγωγή ανά έτους κόστους απασχόλησης ίσου τουλάχιστον με το νόμιμο, ομοίως δε και αυτοθρόως και για τις εργοδοτικές εισφορές. Εξάλλου, ο επιμέρους τρόπος υπολογισμού αναλογιών, προσαυξήσεων, δώρων και επιδομάτων που αποτυπώνει τη λογιστική μέθοδο παράθεσης και σύνταξης οικονομικής προσφοράς και όχι τα αληθή και ανά έκαστο κονδύλι ποσό που θα καταβληθεί εν τέλει σε κάθε πραγματικώς απασχολούμενο και για την πραγματική του απασχόληση, δεν έχει κάποια αυτοτελή έννομη σημασία στον βαθμό που δεν οδηγεί και δεν συγκαλύπτει την παράσταση του κόστους του προσφέροντος σε ποσό κάτω από το νόμιμο, αφού το κατά τον νόμο και τη διακήρυξη ζητούμενο είναι η κάλυψη των νομίμων αποδοχών, δηλαδή του συνολικού ανά έτος ποσού στο οποίο αντιστοιχούν οι αποδοχές του συνόλου των βασικών εργαζομένων και αντικαταστάτων (ομοίως και για τις ασφαλιστικές εισφορές).

8. Επειδή, όπως προκύπτει από την οικονομική προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου, την ορθότητά της προς τούτο το σκέλος της δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων, στις 365 ημέρες του 2018 αντιστοιχούν 309 μη αργίες και 56 Κυριακές και αργίες (ορθός υπολογισμός, βλ. και ad hoc υπολογισμό Κυριακών και αργιών ιδιωτικού τομέα έτους 2018, Απόφαση ΑΕΠΠ

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

396/2018), προσαξανόμενες ως προς τις πρωινές ώρες απασχόλησης κατά 75% επί του νομίμου ωρομισθίου και κατά τις νυκτερινές ώρες κατά 100% του νομίμου ωρομισθίου. Στο 2019 αντιστοιχούν 307 μη αργίες και Κυριακές και 58 Κυριακές και αργίες και στο 2020 308 μη αργίες και Κυριακές και 58 Κυριακές και αργίες (το 2020 έχει 366 ημέρες ως δίσεκτο). Σημειωτέον, ότι κατά τα νυν ισχύοντα και την οικεία ΕΓΣΣΕ ο κατώτατος μηνιαίος μισθός, άρα και μηνιαίες αποδοχές βάσης για κάθε περαιτέρω υπολογισμό, για εργαζόμενο άνω των 25 ετών, όπως ειδικώς ζητούσε κατά τα ανωτέρω η διακήρυξη ανέρχεται ($1,10 \times 586,08 =$) 644,69 ευρώ, το δε αναλογούν ωρομίσθιο βάσης ανέρχεται σε ($644,69 / 25 = 25,79$ ευρώ ως ημερομίσθιο βάσης και $25,79 \times 6 / 40 =$) 3,868 ευρώ. Οι δε προσαυξήσεις νυκτερινής εργασίας (ΚΥΑ 18310/1945 και 25825/1951) σε απλές ημέρες, ήτοι καθημερινές και Σάββατα, ανέρχονται σε 25% ανά ώρα απασχόλησης επί του ως άνω ωρομισθίου (άρα $25\% \times 3,868 = 0,967$ ευρώ), οι προσαυξήσεις πρωϊνής εργασίας σε απλές ημέρες σε 75% αντιστοίχως (άρα $75\% \times 3,868 = 2,901$ ευρώ) και οι προσαυξήσεις νυκτερινών σε Κυριακές και αργίες σε 100% αντιστοίχως (άρα 3,868 ευρώ). Για το έτος 2018 αντιστοιχούν συνεπώς ($309 \times 8 =$) 2.472 ώρες νυκτερινής εργασίας απλών ημερών, άρα προσαυξήσεις ($2.472 \times 3,868 \times 25\% =$) 2.390,4627 ευρώ, ($56 \times 28 =$) 1.568 ώρες πρωϊνής απασχόλησης Κυριακών και αργιών, άρα προσαυξήσεις ($1.568 \times 3,868 \times 75\% =$) 4.548,841 ευρώ και ($56 \times 8 =$) 448 ώρες νυκτερινών Κυριακών και αργιών και άρα προσαυξήσεις ($448 \times 3,868 \times 100\% =$) 1.732,892 ευρώ και συνολικά προσαυξήσεις ($2.390,4627 + 4.548,841 + 1.732,892 =$) 8.672,196 ευρώ. Για το έτος 2019 αντιστοιχούν ($307 \times 8 =$) 2.456 ώρες νυκτερινής εργασίας απλών ημερών, άρα προσαυξήσεις ($2.456 \times 3,868 \times 25\% =$) 2.374,99 ευρώ, ($58 \times 28 =$) 1.624 ώρες πρωϊνής απασχόλησης Κυριακών και αργιών, άρα προσαυξήσεις ($1.624 \times 3,868 \times 75\% =$) 4.711,30 ευρώ και ($58 \times 8 =$) 464 ώρες νυκτερινών Κυριακών και αργιών και άρα προσαυξήσεις ($464 \times 3,868 \times 100\% =$) 1.794,781 ευρώ και συνολικά προσαυξήσεις ($2.374,99 + 4.711,30 + 1.794,81 =$) 8.881,072 ευρώ (με ελάχιστη απόκλιση στο 3ο δεκαδικό ψηφίο). Για το έτος 2020 αντιστοιχούν ($308 \times 8 =$) 2.464 ώρες νυκτερινής εργασίας απλών ημερών, άρα προσαυξήσεις ($2.464 \times 3,868 \times 25\% =$) 2.382,726 ευρώ, ($58 \times 28 =$) 1.624 ώρες πρωϊνής απασχόλησης Κυριακών και

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

αργιών, άρα προσαυξήσεις $(1.624 \times 3,868 \times 75\% =)$ 4.711,30 ευρώ και $(58 \times 8 =)$ 464 ώρες νυκτερινών Κυριακών και αργιών και άρα προσαυξήσεις $(464 \times 3,868 \times 100\% =)$ 1.794,781 ευρώ και συνολικά προσαυξήσεις $(2.382,726 + 4.711,30 + 1.794,81 =)$ 8.888,808 ευρώ (με ελάχιστη απόκλιση στο 3ο δεκαδικό ψηφίο). Άρα, οι συνολικές προσαυξήσεις στην τριετία ανέρχονται σε $(8.672,196 + 8.881,072 + 8.888,808 =)$ 26.442,08 ευρώ και η αναλογία ανά εργαζόμενο και ανά μήνα για το 2018 ανέρχεται σε $(8.672,196 / 6,3 = 1.376,53$ και αυτό δια 12 =) 114,71 ευρώ, για το 2019 σε $(8.881,072 / 6,3 = 1.409,69$ και αυτό δια του 12 =) 117,47 ευρώ και για το 2020 σε $(8.888,81 / 6,3 = 1.410,92$ και αυτό δια του 12 =) 117,57 ευρώ. Επομένως, οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές, ήτοι το άθροισμα του 644,69 και των ως άνω ανά έτος αντιστοιχούντων ανά μήνα προσαυξήσεων ανέρχεται για το 2018 σε ευρώ 759,40, για το 2019 σε ευρώ 762,16 και για το 2020 σε ευρώ 762,26. Επομένως, για το 2018 το ανά εργαζόμενο κόστος μισθοδοσίας χωρίς προσαυξήσεις, εισφορές και κόστος αντικαταστάτη ανέρχεται σε $12 \times 759,40 + 759,40 \times 1,04167$ (Δώρο Χριστουγέννων) + $759,40 \times 1,04167 \times 0,5$ (Δώρο Πάσχα) + $759,40 / 2$ (επίδομα αδείας, που είναι το ήμισυ των αποδοχών αδείας, άρα των μηνιαίων τακτικών αποδοχών) = 10.679,06 ευρώ και προσαυξημένο κατά την αναλογία κόστους αντικατάστασης $(1/12 + 1/12 / 12 = 12/144 + 1/144 = 13/144 =)$ 0,09027 (ή 9,027%), το οποίο κόστος πρέπει να καταλάβει το σύνολο του συνολικού κόστους ανά εργαζόμενο, άρα και των δώρων και επιδόματος αδείας με βάση τις περιλαμβανουσες τακτικές αποδοχές, άρα συμπεριλαμβανομένης αναλογίας προσαυξήσεων (πάντως οι αυτές καθαυτές προσαυξήσεις ουδόλως επηρεάζονται από το κόστος αντικατάστασης, αφού οι ίδιες ώρες προσαυξημένων αποδοχών θα διανυθούν ανεξαρτήτως αν ο εργαζόμενος θα είναι βασικός ή αντικαταστάτης και επομένως, το κόστος προσαυξήσεων προκύπτει ευθέως εκ του βασικού μισθού, το οποίο κατά νόμο τρέπεται στο αναλογούν ωρομίσθιο άνευ επιρροής άλλων ζητημάτων, σε συνδυασμό με το φυσικό αντικείμενο εκ του οποίου προκύπτουν οι ώρες νυκτερινών και Κυριακών/αργιών, κατ' αποτέλεσμα δε των ανωτέρω η εφαρμογή για την εξαγωγή κόστους αντικατάστασης σε αναλογία επί του κόστους συνολικών τακτικών αποδοχών, άρα μετά των προσαυξήσεων, καλύπτει και την εκ μέρους

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

των αντικαταστατών διάνυση προσαυξημένων ωρών κατά το μέρος που τους αναλογεί), διότι και οι αντικαταστάτες θα εργάζονται στις αναλογούσες ανά ημέρα αδείας του βασικού εργαζομένου τακτικώς και Κυριακές/αργίες και νύκτες, κατά την αναλογία βέβαια της απασχόλησης του βασικού εργαζόμενου (εξάλλου ένας αντικαταστάτης μπορεί να αναπληρώνει περισσότερους εκ περιτροπής αδειούχους ή εν προκειμένω και όλους), άρα το συνολικό ανά εργαζόμενο κόστος απασχόλησης (άρα μισθοδοσία και κόστος αντικατάστασης, σημειωτέον δε ότι αυτή η μέθοδος υπολογισμού είναι αυστηρότερη για τον προσφέροντα έναντι του υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης με τα δώρα και το επίδομα αδείας και τις αποδοχές αδείας, επί των άνευ προσαυξήσεων τακτικών αποδοχών, υπολογισμός που αυτονόητα θα οδηγούσε σε μικρότερο αποτέλεσμα, άρα φαινόμενο κόστος αντικατάστασης, εφόσον οι τακτικές είναι μεγαλύτερες, όπως εν προκειμένω λόγω παγίων νυκτερινών και Κυριακών/αργιών, από τις βασικές αποδοχές) ανέρχεται σε $10.679,06 \times (1+0,9027) = 11.643,06$ ευρώ ανά εργαζόμενο χωρίς προσαυξήσεις και εισφορές, άρα για τους 6,3 αναλογούντες εργαζόμενους σε $6,3 \times 11.643,06 = 73.351,31$ ευρώ προ εργοδοτικών εισφορών, οι οποίες είναι $(25,06\% \times 73.351,79) = 18.381,84$ ευρώ και επομένως το σύνολο κόστους απασχόλησης και εισφορών ανέρχεται σε 91.733,15 ευρώ. Για το 2019 το ανά εργαζόμενο κόστος μισθοδοσίας χωρίς προσαυξήσεις, εισφορές και κόστος αντικαταστάτη ανέρχεται σε $12 \times 762,16 + 762,16 \times 1,04167$ (Δώρο Χριστουγέννων) + $762,16 \times 1,04167 \times 0,5$ (Δώρο Πάσχα) + $762,16/2$ (επίδομα αδείας) = 10.717,88 ευρώ και προσαυξημένο κατά την αναλογία κόστους αντικατάστασης 0,09027 (ή 9,027%), άρα το συνολικό ανά εργαζόμενο κόστος απασχόλησης ανέρχεται σε $10.717,88 \times (1+0,09027) = 11.685,38$ ανά εργαζόμενο χωρίς προσαυξήσεις και εισφορές, άρα για τους 6,3 αναλογούντες εργαζόμενους σε $6,3 \times 11.685,38 = 73.617,89$ ευρώ προ εργοδοτικών εισφορών, οι οποίες είναι $(25,06\% \times 73.623,9654) = 18.448,64$ ευρώ και επομένως το σύνολο κόστους απασχόλησης και εισφορών ανέρχεται σε 92.066,54 ευρώ. Για το 2020 το ανά εργαζόμενο κόστος μισθοδοσίας χωρίς προσαυξήσεις, εισφορές και κόστος αντικαταστάτη ανέρχεται σε $12 \times 762,26 + 762,26 \times 1,04166$ (Δώρο Χριστουγέννων) + $762,26 \times 1,04166 \times 0,5$ (Δώρο Πάσχα) + $762,26/2$ (επίδομα

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

αδείας)= 10.719,29 ευρώ και προσαυξημένο κατά την αναλογία κόστους αντικατάστασης 0,0927 (ή 9,027%), άρα το συνολικό ανά εργαζόμενο κόστος απασχόλησης ανέρχεται σε $10.719,29 \times (1+0,9027) = 11.686,92$ ευρώ ανά εργαζόμενο χωρίς προσαυξήσεις και εισφορές, άρα για τους 6,3 αναλογούντες εργαζόμενους σε $6,3 \times 11.686,92 = 73.627,60$ ευρώ προ εργοδοτικών εισφορών, οι οποίες είναι $(25,06\% \times 73.627,60) = 18.451,08$ ευρώ και επομένως το σύνολο κόστους απασχόλησης και εισφορών ανέρχεται σε 92.078,67 ευρώ. Άρα, το συνολικό κόστος απασχόλησης, ήτοι αποδοχές και κόστος αντικατάστασης (που και αυτό συνιστά κόστος αποδοχών, αφού περιλαμβάνει απλώς και τις αποδοχές των αντικαταστατών) ανέρχεται και για τα 3 έτη κατά άθροιση των ανωτέρω ποσών σε $(73.351,31 + 73.617,89 + 73.627,60) = 220.596,80$ ευρώ και το συνολικό κόστος εισφορών και για τα 3 έτη αντιστοίχως σε $(18.381,84 + 18.448,64 + 18.451,08) = 55.281,56$ ευρώ και επομένως, το συνολικό κόστος απασχόλησης και εισφορών για τα 3 έτη μαζί ανέρχεται αθροιστικά σε $(220.596,80 + 55.281,56) = 275.878,36$ ευρώ.

9. Επειδή από την Ανάλυση Κόστους της οικονομικής προσφοράς του έτερου διαγωνιζομένου προκύπτουν τα ακόλουθα. Πρώτα, υπολόγισε ένα μηνιαίο μισθολογικό κόστος ανά εργαζόμενο, ως εξής. Άθροισε τις κατώτατες αποδοχές υπαλλήλου άνω των 25 ετών με 3-6 έτη προϋπηρεσία αγάμου, με το ανά μήνα κόστος αντικατάστασής του λόγω αδείας με έτερο μισθωτό αντικαταστάτη και με το κόστος αντικατάστασης και του τελευταίου, κατ' αναλογία ως προς την αντικατάστασή του εργαζόμενου που θα απασχοληθεί στη σύμβαση. Με βάση αυτό το άθροισμα, δηλαδή μηνιαίου μισθού και αναλογίας κόστους αντικατάστασής του ανά μήνα υπολόγισε τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και το Επίδομα Αδείας, που αντιστοιχούν στον μήνα (δηλαδή τα υπολόγισε και τα διαίρεσε δια 12). Στη συνέχεια άθροισε τα παραπάνω ποσά, δηλαδή τις ανά μήνα αναλογίες δώρων και επιδόματος αδείας με τον μηνιαίο μισθό μετά του ανά μήνα κόστους αντικατάστασης και έπειτα κατέληξε σε ένα προ ασφαλιστικών εισφορών μηνιαίο κόστος απασχόλησης ανά εργαζόμενο, επί του οποίου προσέθεσε τις αναλογούσες (επί 25,06%) εργοδοτικές εισφορές, καταλήγοντας σε ένα μηνιαίο ανά εργαζόμενο κόστος απασχόλησης. Το παραπάνω τελικό ποσό

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

πολλαπλασιάστηκε επί των αριθμό των αναλογούντων, βάσει πενθήμερης οκτάωρης εργασίας για την εκτέλεση της σύμβασης 6,3 εργαζομένων και επί 12 μήνες που αντιστοιχούν στην τροπή του μηνιαίου κόστους σε ετήσιο. Το ποσό δε αυτό συνάθροίζεται με τις καθαρές προσαυξήσεις απασχόλησης σε αργίες και νύκτα. Οι δε τελευταίες υπολογίστηκαν με βάση ένα «ωρομίσθιο» που αποκρίνεται στον τρόπο υπολογισμό του πραγματικού κατά νόμο ωρομισθίου (δηλαδή μηνιαίος μισθός $\times 6/40 \times 25 =$ μηνιαίος μισθός $\times 6/1000$ ή μηνιαίος μισθός/166,67), αλλά εξάγεται με βάση όχι το μισθό, αλλά το μηνιαίο κόστος απασχόλησης ανά εργαζόμενο, όπως υπολογίστηκε κατά τα ανωτέρω. Τον τρόπο αυτό υπολογισμού εκ μέρους του έτερου διαγωνιζομένου, επικαλείται η αναθέτουσα για να υποστηρίξει ότι αυτός υπολόγισε τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας λαμβάνοντας υπόψη και τις προσαυξήσεις νυκτερινών και αργιών. Συγκεκριμένα, ο ισχυρισμός της έχει επί της ουσίας την έννοια ότι ο υπολογισμός των προσαυξήσεων αυτών βάσει κόστους απασχόλησης που έχει εξαχθεί με λήψη υπόψη των δώρων και του επιδόματος αδείας υποκαθιστά και είναι μαθηματικά ισοδύναμος με τον υπολογισμό των δώρων και του επιδόματος αδείας βάσει του αθροίσματος βασικού μισθού και προσαυξήσεων νυκτερινών και αργιών. Καταρχάς, από νομικής σκοπιάς, ο τρόπος αυτός υπολογισμού είναι καταρχήν αδιάφορος, αφού αφενός η διακήρυξη και η οικεία νομοθεσία ουδόλως απαίτησαν επί ποινή αποκλεισμού συγκεκριμένη μεθοδολογία υπολογισμού και μάλιστα του κάθε επιμέρους κονδυλίου, δώρου, επιδόματος, κόστους αντικατάστασης, προσαύξησης που συγκροτεί το κόστος απασχόλησης, ενώ το μόνο εν τέλει ζητούμενο είναι ως προς την οικονομική προσφορά της τριετίας, η παρουσίαση του κόστους της μετά των επιμέρους στοιχείων της, εκ των οποίων οι πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές συνιστούν ένα ενιαίο στοιχείο, ως προς τη δε ανάλυση ανά έτος, το συνολικό κόστος αυτής, χωρίς και πάλι να απαιτείται να αναφερθεί κάθε επιμέρους κονδύλι των αποδοχών. Αφετέρου, το εκ της νομοθεσίας και της διακήρυξης ζητούμενο είναι η εξασφάλιση κάλυψης δια του συνολικού ποσού της οικονομικής προσφοράς του ελάχιστου νόμιμου κόστους απασχόλησης και ασφάλισης, μαζί βέβαια με τη λήψη υπόψη κάθε κράτησης, δαπάνης, διοικητικού κόστους, αναλωσίμων, αλλά και ενός εναπομένου ευλόγου έστω

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

κέρδους, ώστε να προκύπτει η προσφορά ως μη ζημιογόνος και ούτως, ως μη εμμέσως υποκρύπτουσα παραβίαση της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας (Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018). Εξάλλου, τα επιμέρους μαθηματικά αθροίσματα, γινόμενα, μέθοδοι και υποκονδύλια που λαμβάνονται υπόψη για την κατάρτιση του ενός κονδυλίου της προσφοράς, ήτοι του εργατικού κόστους δεν συνιστούν δέσμευση του προσφέροντος ότι θα καταβάλλει για κάθε υποχρέωση του εκ της εργοδοτικής του σχέσης συγκεκριμένο επιμέρους ποσό, δηλαδή συγκεκριμένο ποσό ως προσαύξηση νυκτερινών, συγκεκριμένο για εργασία σε αργίες, συγκεκριμένο για δώρο ή επίδομα ή για αμοιβή του αντικαταστάτη ή του αντικαταστάτη του αντικαταστάτη. Υπό τη λογική αυτή εξάλλου, με τον τρόπο που τα υπολόγισε ο προσωρινός ανάδοχος θα πλήρωνε δυσανάλογα και πέραν του νομίμου ποσά για προσαυξήσεις αργιών και νυκτερινών, που καμία αντιστοιχία δεν έχουν αυτά καθαυτά και άνευ λήψης υπόψη του τι ενσωματώνουν λογιστικά, αλλά λαμβανόμενα υπόψη ως δήθεν καθαρά καταβαλλόμενα ποσά, με τον βασικό και νόμιμο μισθό και ωρομίσθιο. Επομένως, είναι σαφές ότι ο προσωρινός ανάδοχος απλώς χρησιμοποίησε συγκεκριμένη μέθοδο με αναλογίες και ενσωματώσεις διαφόρων πηγών κόστους σε έναν τύπο «ωρομισθίου», που δεν ταυτίζεται και είναι πολύ μεγαλύτερο του κατά κυριολεξία ωρομισθίου, στο οποίο συγχώνευσε κόστη δώρων, επιδομάτων, αντικαταστάσεων κ.ο.κ., προκειμένου με βάση αυτό να καταλήξει σε ένα τελικό ανά έτος ποσό κόστους αποδοχών μετά εισφορών, ενώ συγχρόνως τα δώρα και το επίδομα αδείας, τα συνάθροισε και αυτά όχι ως κατά κυριολεξία μεγέθη, ήτοι χωρίς να αντιστοιχούν στα ποσά που προτίθεται να καταβάλει, αλλά για να διαμορφώσει ένα αναλογούν μηνιαίο συνολικό κόστος απασχόλησης, δια του οποίου εξήγαγε το παραπάνω «ωρομίσθιο» δια του οποίου με τη σειρά εξήγαγε όχι μόνο το κόστος προσαυξήσεων, αλλά και το συνολικό κόστος αποδοχών και ασφαλίσεως. Δηλαδή, ακόμη και τα εκτός προσαυξήσεων νυκτερινών και αργιών ποσά, ήτοι αυτά της βασικής απασχόλησης, δεν υπολογίσθηκαν δια της άθροισης των μισθών, των δώρων και του επιδόματος αδείας που θα καταβάλλει και της αντιστοιχίας κόστους αντικατάστασης, αλλά εξήχθησαν βάσει ενός πολλαπλασιασμού συνολικών ωρών του φυσικού αντικείμενου της σύμβασης επί του παραπάνω

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

υπολογισθέντος ποσού στο οποίο αναλογεί κάθε κόστος αποδοχών, αντικατάστασης, δώρων, επιδόματος, αδειών αντικαταστάτη, ακόμη και εισφορών, τα οποία ομού συμπήχθησαν σε ένα ομογενοποιημένο σύνολο και κατά σειρά σε μια αναλογία ανά μήνα που τελικά οδήγησε σε ένα ποσό στο οποίο κάθε κόστος απασχόλησης και ασφάλισης, αντιστοιχεί σε επίπεδο ώρας και βάσει αυτού υπολόγισε τόσο το κόστος της κανονικής απασχόλησης σε συνολικό επίπεδο έτους, όσο και τις προσαυξήσεις ανά ώρα νυκτερινών και αργιών, οι οποίες ούτως είναι κατά πολύ αυξημένες των όντως οφειλομένων. Δηλαδή, στην πραγματικότητα ο έτερος διαγωνιζόμενος δεν υπέβαλε προσφορά χωρίς να υπολογίσει τις προσαυξήσεις στις τακτικές αποδοχές και άρα στα δώρα και το επίδομα και τις αποδοχές αδείας, αλλά αντέστρεψε συνολικά την κατά τις προηγούμενες σκέψεις μέθοδο υπολογισμού, αποπειρώμενος ούτως να ενσωματώσει όλες τις αποδοχές, δώρα και επιδόματα βασικών και αντικαταστατών εργαζομένων, ως και κάθε εισφορά σε επίπεδο «ώρας» και κατά σειρά να καταλήξει σε συνολικό κόστος βάσει ενός τελικού υπολογισμού σε επίπεδο ωρών, απλών και προσαυξημένων. Ήτοι, υπολόγισε τις προσαυξήσεις επί (και) των δώρων και επιδομάτων αδείας και αποδοχών αδείας, μεταξύ άλλων, αντί να υπολογίσει τα τελευταία στοιχεία βάσει των προσαυξήσεων. Άρα, ως άνω προσωρινός ανάδοχος εν τοις πράγμασι αντιστρέφει τον τρόπο υπολογισμού, η δε αναθέτουσα επικαλείται ότι σε κάθε περίπτωση καταλήγει σε ορθό τελικό ανά έτος συνολικό αποτέλεσμα κόστους απασχόλησης και εργοδοτικών εισφορών. Πλην όμως και επί της ουσίας τούτο δεν είναι ορθό. Τούτο όμως, δεν σημαίνει ότι η προσφορά του παραβιάζει άνευ ετέρου το ελάχιστο εργατικό κόστος και μάλιστα ότι η εν όλω οικονομική προσφορά του είναι ζημιογόνος και υπολείπεται το κόστος αποδοχών και ασφάλισης ή ότι σημαίνει ότι δεν θα καταβάλλει νόμιμα δώρα. Αντίθετα, το εν τέλει εξεταστέο είναι τα ποσά στα οποία έστω με αυτόν τον τρόπο και ελλείψει οιοδήποτε περιορισμού στη διακήρυξη κατέληξε, όσον αφορά το συνολικό κόστος αποδοχών και ασφάλισης τριετίας, όσο και τα συνολικά ποσά της προσφοράς του, ήτοι μαζί με κρατήσεις και λοιπές πέραν εργατικών, μαζί με το ενιαίο σύνολο της δαπάνης αποδοχών και ασφάλισης σε ετήσιο επίπεδο. Σε κάθε πάντως περίπτωση, ουδένα ισχυρισμό ο προσφεύγων

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

προβάλλει, ορισμένο, ειδικό και συγκεκριμένο περί συγκεκριμένου σφάλματος της παραπάνω μεθοδολογίας υπό την έννοια ότι οδηγεί σε κόστος χαμηλότερο του ορθού ούτε παραθέτει κάποιον δικό του υπολογισμό και ανάλυση της μεθοδολογίας του προσωρινού αναδόχου περί του ποσού που αφορά το οικείο σφάλμα σε επίπεδο προϋπολογιζόμενου κόστους αποδοχών και ασφάλισης (πέραν της επίκλησης ότι αβασίμως επικαλείται πως ο υπολογισμός που ο τελευταίος ακολούθησε συνεπάγεται μη καταβολή νομίμων δώρων, επιδόματος και αποδοχών αδείας, αφού απλά τα οικεία ποσά ενσωματώθηκαν με αντίστροφη μεθοδολογία, η ορθότητα της οποίας θα συγκριθεί περαιτέρω, στο συνολικό οικείο κόστος) ή περί του σημείου των υπολογισμών του προσωρινού αναδόχου από το οποίο απορρέει ή επί το έλαττον διαφορά ως προς το εξαγόμενο κόστος.

10. Επειδή, ο έτερος διαγωνιζόμενος, ανεξαρτήτως τρόπου και επιμέρους λογιστικής μεθοδολογίας (βλ. αμέσως προηγούμενη σκέψη, περί του ότι ο προσφεύγων ουδέν ειδικότερο επικαλείται επί του τρόπου, του λόγου και του σημείου των υπολογισμών που ο προσωρινός ανάδοχος εφήρμοσε, δια των οποίων εξάγεται συγκεκριμένη επί το έλαττον διαφορά του εξαγόμενου από το ορθό κόστος ούτε προσδιόρισε στην προσφυγή του το τελευταίο, όσον δε αφορά τη δική του οικονομική προσφορά και η ίδια περιέχει σφάλματα σε επιμέρους σημεία της, ώστε να μην δύναται να τύχει παραδεκτής επίκλησης, ως αυτή που ορίζει το ορθό τελικό κόστος, βλ. σκ. 13), κατέληξε στα εξής επιμέρους ποσά στο πλαίσιο συγκρότησης της οικονομικής προσφοράς του. Για το 2018 έλαβε υπόψη σύνολο κόστους απασχόλησης μετά εισφορών, άρα αποδοχών βασικών και αντικαταστατών μετά των αναλογουσών εισφορών 91.733,62 ευρώ. Για το 2019 σύνολο κόστους απασχόλησης μετά εισφορών, άρα αποδοχών βασικών και αντικαταστατών μετά των αναλογουσών εισφορών 92.067,37 ευρώ. Για το 2020 σύνολο κόστους απασχόλησης μετά εισφορών, άρα αποδοχών βασικών και αντικαταστατών μετά των αναλογουσών εισφορών 92.079,73 ευρώ.. Για το σύνολο και των 3 ετών, 2018, 2019 και 2020, έλαβε υπόψη σύνολο κόστους απασχόλησης προ εισφορών, άρα αποδοχών βασικών και αντικαταστατών δήλωσε 220.598,68 ευρώ και αναλογούσες εισφορές 55.282,03 ευρώ και συνολικό κόστος απασχόλησης μετά εισφορών 275.880,71

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

ευρώ. Άρα, τόσο ανά έκαστο επιμέρους έτος τα εξ αυτού ληφθέντα κόστη απασχόλησης μετά εισφορών, όσο και σε συνολικό επίπεδο τριετούς διάρκειας τις σύμβασης, τα κόστη απασχόλησης άνευ εισφορών, εισφορών και εν τέλει συνολικά απασχόλησης μετά εισφορών είναι σε κάθε περίπτωση ανώτερα από τα ως άνω και κατά τη σκ. 8 προκύπτοντα ποσά. Ειδικότερα, το ποσό κόστους απασχόλησης μετά εισφορών που υπολόγισε για το 2018 είναι 0,47 ευρώ μεγαλύτερο του παραπάνω ορθώς υπολογισθέντος, αυτό του 2019 είναι 0,83 ευρώ μεγαλύτερο του παραπάνω ορθώς υπολογισθέντος, αυτό για το 2020 είναι 1,06 ευρώ μεγαλύτερο του παραπάνω ορθώς υπολογισθέντος, το συνολικό ποσό κόστους απασχόλησης για το σύνολο της τριετούς διάρκειας της σύμβασης χωρίς εργοδοτικές εισφορές είναι 1,88 ευρώ μεγαλύτερο του αντιστοιχούντος παραπάνω υπολογισθέντος, αυτό των αναλογουσών εργοδοτικών εισφορών για το σύνολο της τριετίας είναι 0,47 ευρώ μεγαλύτερο του αντιστοιχούντος παραπάνω υπολογισθέντος και εν τέλει το συνολικό ποσό κόστους απασχόλησης μετά εισφορών για το σύνολο της τριετούς διάρκειας της σύμβασης, που έλαβε υπόψη για την κατάρτιση της οικονομικής προσφοράς του είναι 2,35 ευρώ μεγαλύτερο του αντιστοιχούντος παραπάνω υπολογισθέντος. Περαιτέρω, όμως, και ενώ ο ως άνω έτερος διαγωνιζόμενος έλαβε υπόψη του τα παραπάνω ποσά ως επιμέρους κονδύλια, εν τέλει υπέβαλε οικονομική προσφορά ποσού 277.565,71 ευρώ για το σύνολο της τριετούς διάρκειας της σύμβασης, άνευ ΦΠΑ, αφαιρουμένων εκ του οποίου των κρατήσεων υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ και ΓΔΔΣΠ συνολικού ποσού 388,03 ευρώ, νόμιμου τέλους χαρτοσήμου 11,64 ευρώ και 20% εισφορά υπέρ ΟΓΑ επ' αυτού 2,33 ευρώ, απομένει ποσό καθαρής κατόπιν των κρατήσεων προσφοράς 277.163,71 ευρώ. Εξ αυτού του ποσού αφαιρουμένων 280,00 ευρώ που αναφέρει ως αντιστοιχούν για την εκτέλεση της σύμβασης διοικητικό κόστος, ποσό 378,00 ευρώ που αντιστοιχεί στην εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ, βλ. πρώτο λόγο προσφυγής και 210,00 ευρώ ως κόστος αναλωσίμων, απομένει ποσό 276.295,71 ευρώ, το οποίο υπερκαλύπτει κατά $(276.295,71 - 275.880,71 =)$ 417,35 ευρώ το κατά την προηγούμενη συνολικό ποσό κόστους απασχόλησης και ασφάλισης των εργαζομένων που θα απασχολήσει, δηλαδή κατά τα 415 ευρώ που υπολογίσθηκαν ως εργολαβικό όφελος και 2,35 υπέρ του ορθώς

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

υπολογιζομένου, ληφθέν υπόψη κόστος απασχόλησης και ασφάλισης. Και τα ανωτέρω, ενώ κατά τη σκ. 8, υπολογίσθηκαν για την εξαγωγή του ως άνω κόστους, τα κόστη αναπλήρωσης επί των τακτικών αποδοχών και δη ως προς τα δώρα, επίδομα αδείας και αποδοχές αδείας, μέθοδος κατά τα ανωτέρω αυστηρότερη, ήτοι αυξάνουσα το ελάχιστο κόστος και εξαρτώμενη από την άγνωστη παράμετρο, ότι οι απασχολούμενοι αναπληρωτές και οι αναπληρωτές αυτών θα απασχοληθούν και αυτοί με τακτικό τρόπο στο συμβατικό αντικείμενο, άρα αμειβόμενοι κατά τακτικό τρόπο με προσαυξήσεις νυκτερινών και αργιών.

11. Επειδή, από το συνδυασμό των όρων της διακηρύξεως, η οποία αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, όσο και τους διαγωνιζόμενους (βλ. ΣΤΕ (Ε.Α.) 16/11), ως και κατά την κείμενη νομοθεσία συνάγεται ότι είναι απορριπτέα, ως απαράδεκτη - ως μη σύμφωνη με τους όρους της διακηρύξεως και προφανώς ζημιογόνος - οικονομική προσφορά, η οποία υπολείπεται του ελάχιστου κόστους μισθοδοσίας του προσωπικού που θα απασχοληθεί με την παροχή των επίμαχων υπηρεσιών, όπως το κόστος αυτό προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις συναφείς συλλογικές συμβάσεις εργασίας (βλ. ΣΤΕ (ΕΑ), 16-17/11, 1255/09, 732, 89, 3419/10, βλ. επίσης ΕΑ ΣΤΕ 1069/09 κ.α., πρβλ. ΣΤΕ 3546/09, ΔΕφ/Λαρ 117/2013, ΔΕφ/Αθ 347/2013, 2337-2338/2013, 855, 860, 837/2012), ενώ επιβάλλεται ως ελάχιστο και κατώτερο όριο οικονομικής προσφοράς το ποσό που προκύπτει από την οικεία ΣΣΕ, την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία (ΣΤΕ 3419/2010 και ΕΑ 628/2010, 3546/2009). Εξάλλου, απορριπτέα τυγχάνει και οικονομική προσφορά που ναι μεν καλύπτει το νόμιμο κόστος μισθοδοσίας και ασφάλισης προσωπικού, αλλά δεν περιλαμβάνει τις κατά νόμο απαιτούμενες κρατήσεις ούτε το νόμιμο εργολαβικό κέρδος, με αποτέλεσμα ούτως να είναι ζημιογόνες, αφού δεν καλύπτουν το οικείο ελάχιστο κόστος (ΣΤΕ 3872/2010, 344/2010 και 3546/2009).

12. Επειδή, συνεπώς, σε αντίθεση με όσα επικαλείται ο προσφεύγων, ουδόλως η προσφορά του έτερου διαγωνιζόμενου υπολείπεται του νομίμου κόστους αποδοχών και εισφορών και μάλιστα δεν υπολείπεται τούτου ούτε καν το καταρχήν ληφθέν υπόψη κονδύλι ειδικώς για κόστος

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

αποδοχών και ασφάλισης (και βλ. και παρακάτω, επόμενη σκέψη, για την εν όλω οικονομική προσφορά), ενώ ουδόλως τα εξ αυτού ληφθέντα υπόψη για την κατάρτιση της οικονομικής προσφοράς του ποσά προκύπτουν ότι ερείδονται σε χαμηλότερο του νομίμου και αναλογούντος υπολογισμού δώρων και επιδόματος αδείας και ότι δεν συνυπολογίζουν ορθά τις προσαυξήσεις για παροχή νυκτερινής εργασίας τις καθημερινές και τα Σάββατα και τις εν γένει εργάσιμες ημέρες, ως και για παροχή πρωϊνής και νυκτερινής εργασίας για τις Κυριακές και τις αργίες. Επομένως, ούτε η προσφορά του παραβιάζει την εργατική νομοθεσία ούτε είναι ζημιογόνος, αντίθετα υπερβαίνει σημαντικά το ελάχιστο αντιστοιχούν νόμιμο κόστος βάσει των απαιτήσεων του φυσικού αντικειμένου, η δε μέθοδος υπολογισμού που εφήρμοσε εν τέλει οδήγησε σε ληφθέν εκ μέρους του κόστος μεγαλύτερο του νομίμου. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της προσφυγής.

13. Επειδή, πέραν και αυτοτελώς όσων συμπεράνθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, το ληπτέο υπόψη μέγεθος προς σύγκριση με το νόμιμο κόστος αποδοχών και ασφάλισης, προς τη διάγνωση του παραδεκτού της οικονομικής προσφοράς, είναι το μέρος της που απομένει μετά την αφαίρεση κάθε κράτησης, αναλωσίμων, διοικητικού κόστους και κάθε άλλης, πλην ποσών που ελήφθησαν υπόψη από τον προσφέροντα περί αποδοχών και ασφαλιστικής δαπάνης. Εφόσον δε το παραπάνω υπόλοιπο υπερβαίνει το νόμιμο κόστος αποδοχών και ασφάλισης προσφορά του έτερου διαγωνιζόμενου και καταλείπει περαιτέρω και ποσό που αντιστοιχεί σε ένα καταρχήν εύλογο εργολαβικό κέρδος, τότε η προσφορά είναι νόμιμη και σε κάθε περίπτωση ούτε ζημιογόνα μπορεί να θεωρηθεί ούτε εμμέσως παραβιάζουσα την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία. Συνεπώς, ακόμη και αν το παραπάνω νόμιμο κόστος αποδοχών και ασφάλισης, ήταν ελάχιστα μεγαλύτερο, πράγμα που ουδέποτε είναι τεχνικά και λογικά δυνατόν να αποφευχθεί πρακτικά στο πλαίσιο ενός τόσο περίπλοκου και πολυεπίπεδου υπολογισμού, με πλήθος γινομένων, αθροισμάτων και πηλίκων και με όποια απειροελάχιστη απόκλιση λόγω στρογγυλοποιήσεων ή αθροίσεων και πολλαπλασιασμών δεκαδικών με πλήθος δεκαδικών ψηφίων, με αποτέλεσμα η όποια απειροελάχιστη διαφορά σε ένα συντελεστή να καταλήγει σε μεταβολή, έστω και απειροελάχιστη του ανά

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

περίπτωση ποσού, ακριβώς επειδή, η προσφορά του νυν προσωρινού αναδόχου συμπεριλαμβάνει υπόλοιπο, κατόπιν αφαίρεσης εργατικών, ασφαλιστικών, διοικητικών δαπανών και αναλωσίμων, ύψους 415,00 ευρώ, τα οποία καταρχήν προορίζονται ως εργολαβικό κέρδος, υπόλοιπο επαρκέστατο για την κάλυψη οιασδήποτε μικρής απόκλισης στο κόστος αποδοχών και ασφάλισης, η εν όλω οικονομική προσφορά του και πάλι και για αυτόν τον λόγο υπερκαλύπτει κάθε εργατικό, ασφαλιστικό και άλλο αναλογούν στην εκτέλεσή της κόστος και δη σημαντικά και κατά ποσό με το οποίο απομένει επαρκές υπόλοιπο προς εργολαβικό κέρδος. Εξάλλου, είναι ευνόητο ότι η κατάλειψη επαρκούς περιθωρίου κέρδους, που δεν συνιστά κόστος, αλλά υπόλοιπο προς απόληψη από τον ανάδοχο, εξυπηρετεί εκτός των άλλων και τον σκοπό κάλυψης οιασδήποτε ελάχιστης απόκλισης από το αρχικά υπολογισθέν με την προσφορά κόστος απασχόλησης και ασφάλισης, διοικητικές δαπάνες και αναλώσιμα, τα οποία στο πλαίσιο μιας τριετούς σύμβασης δεν θα ήταν και εύλογο να αναμένεται ότι θα αντιστοιχούν με ακρίβεια δεκαδικού στις δαπάνες που στην πραγματικότητα θα λάβουν χώρα. Εξ ου και το υπολογιζόμενο εργολαβικό κέρδος θα πρέπει να είναι τέτοιο ώστε να μην καθιστά την εκτέλεση της σύμβασης εξαρχής παρακινδυνευμένη και ενδεχομένως ζημιογόνα, άρα όχι μόνο να καλύπτει μια εύλογη προσδοκία καθαρού οφέλους αναδόχου, αλλά και κάθε επιμέρους μικροαπόκλιση στον αρχικό υπολογισμό κόστους, λειτουργώντας έτσι ως μια επιπρόσθετη ασφάλεια περί του μη ζημιογόνου της προσφοράς και της αποφυγής παραβίασης της εργατικής και κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας. Εξάλλου, δεδομένου ότι ο υπολογισμός του εργοδοτικού κόστους υπάγεται σε μια τέτοια περίπλοκη διαδικασία εξαγωγής με περισσότερες δυνατές μεθοδολογίες εφαρμογής, είναι αδύνατον να αναμένεται μια προσφορά να συμπίπτει μετ' απολύτου ακριβείας με το κόστος αυτό και συνεπώς, η κατάλειψη κονδυλίου πέραν των πάσης φύσεως δαπανών είναι ούτως ή άλλως εύλογη, αλλά και απαραίτητη για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας και της νομιμότητας της προσφοράς, η οποία θα εξαρτάτο σε αντίθετη περίπτωση από αποκλίσεις της τάξης του ενός ή ελαχίστων ευρώ (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018). Τονίζεται δε, ότι ουδένα ισχυρισμό προβάλλει ο προσφεύγων περί του εκ μέρους του έτερου διαγωνιζομένου υπολογισμού του

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

κόστους αναλωσίμων ή του διοικητικού κόστους ή των δαπανών κρατήσεων και εν γένει ως προς κάθε άλλο κονδύλι της προσφοράς του, πλην αυτού περι ΕΛΠΚ που ήδη απερρίφθη μεταξύ άλλων και ως πρωτίστως αβάσιμος στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής, με αποτέλεσμα να μην επικαλείται έτερο συντρέχοντα λόγο για τον οποίο εν τέλει η προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου είναι ζημιογόνος ή κατά συνάθροιση λοιπών δαπανών και εξόδων, προκύπτει ως παραβιάζουσα το νόμιμο εργατικό κόστος. Σημειωτέον δε, ότι ο ίδιος ο προσφεύγων στην προσφορά του έλαβε υπόψη και τουλάχιστον με βάση τους δικούς του υπολογισμούς του δικού του κόστους, ποσό εργολαβικού κέρδους 322,85 ευρώ, άρα μικρότερο από αυτό που απομένει κατόπιν αφαίρεσης από την οικονομική προσφορά του έτερου διαγωνιζομένου κάθε εργατικού και μη κόστους, κράτησης και δαπάνης, σε αυτόν ως εργολαβικό κέρδος. Σημειωτέον, ότι η οικονομική προσφορά του προσφεύγοντος εμφανίζει εν τέλει συνολικό εργατικό μετά εισφορών κόστος 276.203,79 ευρώ, ήτοι ποσό 323,08 ευρώ μεγαλύτερο από τις 275.880,71 ευρώ που έλαβε υπόψη του ο έτερος διαγωνιζόμενος στην ανάλυση προσφοράς του και 325,43 ευρώ από τις 275.878,36 του νομίμως αντιστοιχούντος κατά τα ανωτέρω, διότι υπολόγισε εκ περισσού και εσφαλμένα το 2018 ως περιλαμβάνον 58 αντί 56, όπως ορθώς ισχύει, Κυριακές και αργίες, με αποτέλεσμα να υπολογίσει $(28 \times 2 =)$ 56 ώρες πρωινής εργασίας ως προσαυξανόμενες κατά 75% και $(8 \times 2 =)$ 16 ώρες νυκτερινής εργασίας ως προσαυξανόμενες κατά 100% αντί 25%, διαφορά εκ της οποίας προκύπτει εν τέλει $(56 \times 75\% + 16 \times 100\% - 16 \times 25\%)$ διαφορά που αντιστοιχεί σε 54 ωρομίσθια, άρα $(54 \times 3,868 =)$ 208,87 ευρώ, το οποίο ποσό προσαύξησε τις τακτικές αποδοχές του συγκεκριμένου έτους 2018 ανά εργαζόμενο κατά $(208,87 / 12 / 6,3 =)$ 2,76 ευρώ, άρα τα δώρα, το επίδομα αδείας και τις αποδοχές αδείας κατά $[(1 \times 1,04167 + 0,5 \times 1,04167 + 0,5 + 1) \times 2,7628 = 3,062505 \times 2,7628 =]$ 8,46 ευρώ ανά εργαζόμενο και για τους 6,3 εργαζόμενους κατά $(6,3 \times 8,46126 =)$ 53,31 ευρώ, ποσό που με τη σειρά του προσαυξημένο με το κόστος αντικατάστασης καταλήγει σε $(53,305962 \times 1,09027778 =)$ 58,12 μεγαλύτερο κόστος απασχόλησης και συνολικά μαζί με τις παραπάνω εσφαλμένα υπερβάλλουσες του αντιστοιχούντος προσαυξήσεις 208,872 ευρώ, καταλήγει

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

σε ποσό $(208,872+58,1183=)$ 266,99 ευρώ, το οποίο μετά των αναλογουσών εργοδοτικών εισφορών καταλήγει σε $(266,99 \times 1,2506=)$ 333,90 ευρώ. Δηλαδή, αν ο προσφεύγων δεν είχε προβεί στον παραπάνω εσφαλμένο υπολογισμό 2 εξαιρεσίμων ημερών περισσότερων για το 2018, θα είχε καταλήξει να λάβει υπόψη ποσό εργατικού και ασφαλιστικού κόστους 10,82 ευρώ χαμηλότερο αυτού του έτερου διαγωνιζομένου και 8,47 ευρώ κατώτερο του νομίμως αντιστοιχούντος. Επομένως, η προσφορά του προσωρινού αναδόχου υπερβαίνει σημαντικά το ελάχιστο αντιστοιχούν νόμιμο κόστος βάσει των απαιτήσεων του φυσικού αντικείμενου και των λοιπών δαπανών που προβάλλει και δεν αμφισβητούνται ως προς το εύλογο τους από τον προσφεύγοντα και μάλιστα το καθαρό εναπομένον υπόλοιπο αυτής μετά την αφαίρεση κάθε εργατικής και άλλης δαπάνης καταλήγει μεγαλύτερο από εκείνο που απομένει για την οικονομική προσφορά του προσφεύγοντος αφαιρουμένων των αντιστοιχών ποσών και κάθε πηγής κόστους που ο τελευταίος δηλώνει. Άρα, εκτός του ότι κατά την προηγούμενη σκέψη, το επιμέρους κονδύλι του για αποδοχές και δαπάνες υπερβαίνει το ελάχιστο νόμιμο, σε κάθε περίπτωση η εν όλω προσφορά του που συνιστά το κρίσιμο προς εξέταση μέγεθος, υπερβαίνει κατά πολύ περισσότερο τόσο το παραπάνω ελάχιστο νόμιμο κόστος αποδοχής και ασφάλισης, όσο και πάσης φύσεως δαπανών και συνεπώς, και για αυτόν τον σωρευτικό και αυτοτελή λόγο, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος. Εξάλλου, δεδομένου ακριβώς ότι το εναπομένον υπόλοιπο της προσφοράς του έτερου διαγωνιζομένου κατόπιν αφαιρέσεως του ορθού κονδυλίου κόστους απασχόλησης και ασφάλισης μετά κάθε επιπλέον δηλούμενης δαπάνης, κόστους και κράτησης είναι μεγαλύτερο αυτού που αντιστοιχώς απομένει στην προσφορά του προσφεύγοντος και τα εκεί εκ του ιδίου δηλούμενα στοιχεία κόστους του, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής προβάλλεται συντρεχόντως και άνευ εννόμου συμφέροντος.

14. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προσφυγή στο σύνολό της.

15. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο ποσού 1.500 ευρώ, που ο προσφεύγων κατέβαλε για

Αριθμός Απόφασης: 719/2018

την άσκηση της προσφυγής του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου ποσού 1.500,00 ευρώ, που ο προσφεύγων κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 21 Αυγούστου 2018 και εκδόθηκε την 10 Σεπτεμβρίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ